

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 23 ΜΑΡΤΙΟΥ 2018 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 23 ΜΑΡΤΙΟΥ 2018
Ένας άλλος Γολγοθάς. Το ίδιο οδυνηρός και δύσκολος .

Η Άλκη μου που φεύγει.

Τώρα που πλησιάζει η ώρα του αποχωρισμού, λόγια δεν χωρούν. Ούτε και πρέπει. Ίσως ένα ξέσπασμα να είναι αρκετό. Ίσως και όχι.
Όμως ο σπαραγμός που φωλιάζει στην ψυχή, βγαίνει αυθόρμητα.

Φ Ε Υ

- Είπες πως όλη σου η ζωή,
σα διαβατάρικο πουλί
που φτερουγίζει.
Με μιά βαλίτσα στο δεξί
και του μπουφάν σου τον γιακά
ν' ανηφορίζει.
- Μέσ' στον πολύβουο σταθμό,
φιγούρα τραγική κι εγώ
να σ' ανταμώνει.
Συνταξιδέψαμε κι οι δυό
στον άγνωστο προορισμό,
ίδιο βαγόνοι.
- Ταξίδι σύντομο η ζωή,
δυο δρασκελιές ήταν θαρρείς
που, φευ, τελειώνει.
Σαν μελωδία τρυφερή,
σαν μιά ανάσα, σαν κερι
φτωχό που λειώνει.
 - Στο τελικό απολογισμό,
που φτάνει πάντα, θες δε θες,
κι αυτό μοιραίο.
Ταξίδι δύσκολο η ζωή,
οδυνηρό, κοπιαστικό,
μα.... τόσο ωραίο!!

Αφιερώνουμε στον φίλο μας ένα Ελύτη («Του μικρού Βοριά»)

<https://www.youtube.com/watch?v=s0ERRNccIwE>

αλλά το πιο ιερό τραγούδι για την ιερή αυτή στιγμή του με την Άλκη του
το λέμε μόνο σε η-μείλ, όχι σε σάιτ αναρτήσεων.

Όποιος θέλει να ξέρει ποιο τραγούδι θεωρούμε έτσι ας μας στείλει η-μείλ
ΥΓ

...αλλά ξέχασα να αφήσω η-μείλ, να'το: johnalev@gmail.com